

Sygn. akt I C 207/14

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krupa

Protokolant: prot. sąd. Renata Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko M. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda S. P. na rzecz pozwanego M. M. kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) tytułem kosztów zastępstwa prawnego,

III. kosztami sądowymi od uiszczenia których powód był zwolniony, obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 207/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 stycznia 2015 r.

W pozwie skierowanym przeciwko M. M. z dnia 13 lutego 2014 r., S. P. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 4 lutego 2009 r. sporządzonego w Kancelarii Notarialnej w Z. przed notariuszem U. O. za numerem repertorium (...), zawierającego jego oświadczenie o poddaniu się rygorowi egzekucji na rzecz pozwanego co do obowiązku zapłaty kwoty 1.100.000 zł, opatrzonego klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. I Co 1323/13. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych (k. 1-5).

W uzasadnieniu wskazał, że przy wniosku o nadanie klauzuli pozwany ukrył fakt, że umową z dnia 25 stycznia 2012 r. przeniesiona została na niego własność wydzielonego lokalu wraz z garażem o łącznej powierzchni 59,92 m², co przy przyjętym wcześniej przeliczniku czyniło tytuł bezprzedmiotowy przynajmniej do kwoty 345.000 zł. Niezależnie od tego podniósł, że doszło do spełnienia świadczenia objętego treścią tytułu skoro w międzyczasie powód przelał na konto pozwanego łączną kwotę 150.000 zł oraz wykonał usługi budowlane na należących do niego nieruchomościach na łączną kwotę 603.856 zł.

M. M. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wbrew twierdzeniom pozwu, transakcja z 2012 r. nie dotyczyła rozliczenia 110 m², do których odnosił się tytuł wykonawczy, tym niemniej po jej zawarciu zobowiązanie powoda uległo modyfikacji w ten sposób, że powód nadal zobowiązany był do przeniesienia na pozwanego prawa własności lokalu użytkowego (...) przy ul. (...) w Z. o pow. 57,30 m² oraz niewydziałonych lokali mieszkalnych w inwestycji A. Droga na W. o łącznej

powierzchni 104,85 m². Zobowiązania tego jednak nie wykonał. Okoliczności te w żaden jednak sposób nie wpływają na skuteczność postanowień kwestionowanego tytułu wykonawczego, skoro § 7 akapit 3 umowy stanowi jedynie ograniczenie pieniężnego rozliczenia stron za nieprzeniesione dotychczas „powierzchnie lokali” do wysokości 110 m², a pomiędzy stronami nadal nierozliczone pozostaje 162,15 m². Postanowienia kolejnej umowy z dnia 25 stycznia 2012 r. nie zmieniały powyższych ustaleń, a jedynie przedłużyły termin ich realizacji. Pozwany zakwestionował przy tym, by strony umówiły się na inne świadczenia w miejsce pierwotnego zobowiązania (art. 453 k.c.), nigdy też nie udzielił powodowi na to zgody, choćby w formie dorozumianej. Podniósł przy tym, że strony łączyły różne wzajemne zobowiązania, nie tylko wynikające z umowy sprzedaży nieruchomości objętej księgą wieczystą o nr (...), przynajmniej od 2004 r. powód pożyczal od niego środki pieniężne m.in. na przedsięwzięcia deweloperskie, realizowane w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (k. 220-229).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wykonaniu wcześniejszej umowy przedwstępnej, na podstawie umowy zawartej przed notariuszem L. B. w dniu 28 czerwca 2004 r. do Rep. A nr (...), M. M. sprzedał S. P. nieruchomość położoną w Z., składającą się z działek ew. nr (...) o pow. (...) ha objętą księgą wieczystą nr (...) za cenę 1.387.336 zł - pod warunkiem, że Agencja Nieruchomości Rolnych działając w imieniu Skarbu Państwa nie wykona prawa pierwokupu (§ 5). Sprzedający potwierdził zapłatę na poczet ceny kwoty 596.704 zł, resztę zaś 790.632 zł kupujący zobowiązał się zapłacić w następujący sposób: kwotę 44.752 zł w terminie do 30 lipca 2004 r., z kolei zaś kwotę 745.880 zł (odpowiadającej w dacie zapłaty równowartości kwoty 200.000 zł dolarów USA) - w terminie do 30 czerwca 2006 r.; obowiązkowi w tym zakresie poddał rygorowi egzekucji (§ 7). Odnośnie wierzytelności w kwocie 745.880 zł, strony postanowiły równocześnie, że możliwe będzie za obopólną ich zgodą odnowienie długu - w całości lub w części, poprzez przeniesienie na wierzyciela własności wyodrębnionych lokali wybudowanych w ramach działalności deweloperskiej powoda, usytuowanych powyżej pierwszego piętra, wykończonych, w cenie nie wyższej niż 1.000 dolarów brutto; strony dopuściły ponadto możliwość zapłaty wierzytelności w formie przedpłat (§ 8).

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa sprzedaży z dn. 28.06.2004 r. k. 13-15)

W wykonaniu w/w zobowiązania, umową z dnia 4 sierpnia 2004 r. zawartą przed notariuszem L. B. w Kancelarii Notarialnej w S. do Rep. A nr (...), M. M. przeniósł na S. P. własność nieruchomości położonej w Z., objętej księgą wieczystą nr (...) (§ 4), przy czym sprzedający potwierdził zapłatę na poczet ceny w kwocie 641.456 zł, resztę ceny - 745.880 zł, powód zobowiązał się zaś zapłacić pozwanemu w terminie do 30 czerwca 2006 r., w tym zakresie poddając się rygorowi egzekucji (§ 6 umowy). Strony równocześnie zastrzegły, że postanowienia umowy sprzedaży Rep. A nr (...) zawarte w jej § 8, a dotyczące zapłaty reszty ceny, pozostają bez zmian (§ 7).

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa przenosząca własność z dn. 4.08.2004 r. k. 16-17)

Na podstawie umowy z dnia 25 października 2006 r. zawartej przed notariuszem U. O. w Kancelarii Notarialnej w Z. do Rep. A nr (...), potwierdzając wcześniejsze ustalenia, M. M. oświadczył, że korzysta z zastrzeżonej w umowie z dnia 28 czerwca 2004 r. możliwości rozliczenia w ramach reszty ceny, własności wyodrębnionych lokali mieszkalnych. W konsekwencji strony ustaliły, że przedmiotem przeniesienia własności na rzecz M. M. będą cztery lokale mieszkalne o łącznej powierzchni 200 m², zlokalizowane w inwestycji przy ul. (...), powyżej I piętra (II kondygnacji), przy czym przeniesienie własności lokali ma nastąpić do dnia 31 grudnia 2008 r., podana powierzchnia lokali liczona będzie „po obrysie podłogi”, nadto M. M. nie będzie podnosił żadnych roszczeń wobec powoda, a strony zobowiązują się zawrzeć umowę tzw. deweloperską niezwłocznie uzyskaniu przez S. P. pozwolenia na budowę - nie później jednak jak do dnia 30 marca 2007 r.

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa z dn. 25.10.2006 r. k. 234-235)

Kolejną, przedwstępną umową z dnia 30 lipca 2008 r. zawartą przed notariuszem U. O. w Kancelarii Notarialnej w Z. do Rep. A nr (...), S. P. zobowiązał się do dnia 30 maja 2009 r. przenieść na M. M. w stanie wolnym od

obciążeń, własność lokalu użytkowego oznaczonego jako (...) przy ul. (...) w Z. o powierzchni użytkowej 57,30 m⁽⁽²⁾⁾, objętego księgą wieczystą nr (...), wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej - jako częściowe wykonanie zobowiązania wynikającego z zapisów umowy sprzedaży warunkowej z dnia 28 czerwca 2004 r. (...) umowy przeniesienia własności z dnia 3 sierpnia 2004 r. (...) a także umowy zawartej w dniu 25 października 2006 r. (...) Równocześnie strony ustaliły, że w celu częściowego zwolnienia się ze zobowiązania polegającego na obowiązku przeniesienia na rzecz M. M. czterech lokali mieszkalnych o łącznej powierzchni 200 m⁽⁽²⁾⁾, po przeniesieniu lokalu (...) zobowiązanie dotyczy będzie jedynie lokali o łącznej powierzchni 142,70 m⁽⁽²⁾⁾, końcową datę wykonania przeniesienia własności oznaczając do dnia 31 grudnia 2008 r. Na mocy aneksu do tej umowy, w dniu 2 lipca 2009 r. (...) strony przedłużyły termin zawarcia umowy do dnia 30 marca 2010 r., zastrzegając równocześnie, że z racji tego, że do umowy przyrzeczonej nie doszło w terminie - z przyczyn leżących po stronie S. P., zobowiązuje się on tytułem odszkodowania do nieodpłatnego wykonania na rzecz M. M. prac remontowo-budowlanych wcześniej uzgodnionych.

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa przedwstępna z dn. 30.07.2008 r. k. 232-234)

W międzyczasie, w dniu 4 lutego 2009 r. strony zawarły przez notariuszem U. O. przedwstępną umowę przeniesienia własności (...) przy czym S. P. oświadczył, że w ramach prowadzonej działalności, w 2008 r. na części nieruchomości położonej w Z. składającej się z działek ew. nr 95 i 96 wybudował dwa zespoły budynków mieszkalnych w zabudowie bliźniaczej, oznaczone jako A i (...) o czterech kondygnacjach przy ul. (...), w których znajdują się lokale mieszkalne o łącznej pow. około 906,18 m², w stanie surowym zamkniętym. W § 4 umowy strony ustaliły, że przedłużają termin do zawarcia umowy przeniesienia własności na rzecz M. M. lokali zlokalizowanych w inwestycji przy ul. (...) o pow. 142,70 m², wskazując ponadto, że jednym z takich, będzie oznaczony wstępnie jako M1 (w budynku A) lokal na pierwszym piętrze o pow. 34,12 m² z przynależnym do niego garażem o powierzchni około 30 m², a S. P. zobowiązuje się do dnia 30 marca 2010 r. przenieść na M. M. własność tego lokalu wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej – celem częściowego zwolnienia się od wykonania zobowiązania wynikającego z zapisów wcześniejszych umów, a to sprzedaży warunkowej z dnia 28 czerwca 2004 r. i umowy przeniesienia własności z dnia 4 sierpnia 2004 r.; przy czym do 1 grudnia 2009 r. S. P. zobowiązał się wydać kontrahentowi lokal i garaż w posiadanie.

W § 7 umowy strony przyjęły, że po wykonaniu zobowiązania do przeniesienia w terminie do 30 maja 2009 r. lokalu użytkowego oznaczonego literą (...) a położonego przy ul. (...) w Z. oraz zobowiązania do przeniesienia do dnia 30 marca 2010 r. lokalu oznaczonego numerem „M1”, pozostanie do przeniesienia na rzecz M. M. własność lokali mieszkalnych o powierzchni 110 m², przy czym końcowy termin przeniesienia strony ustaliły na dzień 1 lipca 2009 r. W przypadku niewywiązania się z tego zobowiązania w terminie strony zarazem ustaliły, że S. P. zobowiązany będzie do wypłacenia M. M. równowartości tychże lokali licząc po 10.000 zł za m², a więc 1.100.000 zł, przy czym co do obowiązku terminowej zapłaty kwoty 1.100.000 zł S. P. poddał się wobec M. M. egzekucji.

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa przedwstępna przeniesienia własności z dn. 4.02.2009 r. k. 9-12)

Umową z dnia 25 stycznia 2012 r. zawartą przed notariuszem U. O. w Kancelarii Notarialnej w Z. do Rep. A nr (...) strony ustanowiły odrębną własność lokalu mieszkalnego oznaczonego jako „A4” położonego na piętrze (III kondygnacji) budynku nr (...) przy ul. (...) na W. o łącznej powierzchni 31,51 m⁽⁽²⁾⁾ oraz przynależnego do tego lokalu garażu o powierzchni 28,41 m⁽⁽²⁾⁾, tj. o łącznej powierzchni 59,92 m⁽⁽²⁾⁾ (§ 3), a następnie S. P. przeniósł jego własność na rzecz M. M. (§ 4), zarazem oświadczając, że lokal mieszkalny „A4” w tym budynku odpowiada lokalowi oznaczonemu w umowie przedwstępnej przeniesienia własności z dnia 4 lutego 2009 r. Rep. A nr (...) jako „M1” w budynku A (§ 2). Równocześnie strony postanowiły, że do ich wzajemnych rozliczeń przyjmują powierzchnię „po podłodze” części mieszkalnej lokalu „A4” (tj. 32,17 m⁽⁽²⁾⁾) oraz 1/5 części powierzchni garażu. Ustaliły przy tym, że przedłużają termin przeniesienia własności lokalu użytkowego (...) przy ul. (...) w Z. o powierzchni 57,30 m⁽⁽²⁾⁾ do dnia 30 września 2012 r., a także przeniesienia pozostałych lokali mieszkalnych, które mają zostać wydzielone z inwestycji przy ul. (...) na W. o łącznej powierzchni 104,85 m⁽⁽²⁾⁾ do dnia 31 grudnia 2012 r.

(dowód: wypis aktu notarialnego – umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia jego własności z dn. 25.01.2012 r. k. 18-25)

Z racji powiązań towarzyskich, strony współpracowały gospodarczo od około 2004 r., przy czym w okresie od grudnia 2005 r. do października 2009 r. współpraca ta polegała m.in. na udzielaniu przez M. M. pożyczek (do sumy 150.000 zł) na rzecz S. P., który w zamian, częściowo także nieodpłatnie, wykonywał na nieruchomościach pozwanego drobne roboty remontowo-budowlane. Do 2010 r. S. P. wykonał na rzecz pozwanego szereg prac budowlanych na nieruchomości przy ul. (...) i ul. (...) a także remont pomieszczeń (...) przy ul. (...), przy czym prace budowlane te rozliczone zostały odrębnie, podobnie jak prowadzona od 2006 r. budowa budynku mieszkalnego przy ul. (...), oraz budynku położonego w Z. na A., rozliczana w ramach pozostałej do zwrotu części należności z tytułu odstąpienia od ustaleń umowy przedwstępnej z dnia 14 grudnia 2004 r. obejmującej zobowiązanie powoda do sprzedaży innej nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...).

(dowód: zeznania powoda 00:09:23, 00:22:20, 00:37:00 i pozwanego 01:00:11, 01:11:40, 01:30:47, wyciągi z rachunku za okres od grudnia 2005 r. do października 2009 r. k. 26-35, faktury Vat za okres od 2007-2010 k. 36-42, umowa dn. 10.06.2007 r. wraz z aneksem k. 43-44, umowa przedwstępna z dn. 14.12.2004 r. k. 242, umowa porozumienie z dn. 14.06.2008 r. k. 243, wyciąg z rachunku pozwanego z dn. 25.09.2006 r. k. 244, oświadczenie powoda o zaciągniętej u pozwanego pożyczce z dn. 5.03.2012 r. k. 245, protokół Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dn. 27.04.2010 r. k. 254-255)

W uwzględnieniu złożonego przez pozwanego wniosku egzekucyjnego opartego na treści tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 4 lutego 2009 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. I Co 1323/13, następnie sprostowanym postanowieniem z dnia 16 stycznia 2014 r., w dniu 7 marca 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w (...) R. B. wszczął z wniosku M. M. przeciwko S. P. postępowanie egzekucyjne prowadzone do sygn. Km 420/14.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego wraz z wezwaniem do zapłaty k. 183-184, postanowienie o ustaleniu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym k. 185, odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dn. 16.01.2014 r. k. 8)

Powyższy stan faktyczny, w zakresie odnoszącym się do istoty sprawy, był całkowicie bezsporny, a Sąd ustalił go na podstawie przedłożonych do akt sprawy dokumentów; w tych okolicznościach spór pomiędzy stronami koncentrował się wyłącznie wokół charakteru dokonywanych czynności. Zeznania stron posłużyły przy tym Sądowi do weryfikacji okoliczności jakie towarzyszyły wzajemnej współpracy.

W zakresie istotnym dla ustaleń powód przyznał, że przedmiotem wspólnych uzgodnień nigdy nie była objęta kwestia ewentualnego zaliczenia na poczet zaległości, wykonywanych przez niego, określonych robót budowlanych (00:29:24), nie potrafił przy tym przekonująco uzasadnić z jakich względów suma dokonanych do października 2009 r. wpłat do 150.000 zł nie została w żaden sposób uwzględniona w poczet zobowiązania, potwierdzonego ostatecznie umową z dnia 25 stycznia 2012 r. W tym kontekście, nie do zaakceptowania pozostawały zresztą jego zeznania jakoby miał być nieświadomy treści oświadczenia, w oparciu o które następnie powstał kwestionowany tytuł wykonawczy. Niezależnie od okoliczności, że zeznania w tej części pozostawały sprzeczne z tą ich częścią w jakiej kwestionował zasadność wystawionego tytułu, abstrahując od tego, że jako strona umowy, miał on dostęp do pełnej jej treści, od przedsiębiorcy i profesjonalnego uczestnika obrotu jakim niewątpliwie jest podmiot prowadzący działalność deweloperską, uzasadnione są oczekiwania zwiększonej staranności w formułowaniu oświadczeń, zwłaszcza w sytuacji, gdy sama forma aktu notarialnego z założenia ma przeciwdziałać podejmowaniu czynności pochopnych i nieprzemyślanych. Ma to szczególne znaczenie w kontekście konsekwentnie podnoszonych, niepopartych obiektywnym materiałem dowodowym twierdzeń o zgodnym zaliczeniu dokonywanych przez niego wpłat czy wartości robót budowlanych na poczet zobowiązania wynikającego z nieuiszczonej części wierzytelności pozwanego z tytułu umowy z dnia 4 sierpnia 2004 r., tej treści zeznania nie znalazły wszakże jakiegokolwiek odzwierciedlenia w postanowieniach umowy z dnia 25 stycznia 2012 r. Z tego względu za miarodajne dla ustaleń uznać

należało zeznania pozwanego jakoby udokumentowane za okres od grudnia 2005 r. do października 2009 r. wpłaty (k. 26-35), stanowiły zwrot udzielanych przez niego pożyczek (01:32:26); fakt ich pobierania potwierdził zresztą sam powód (00:37:00).

Sąd zważył, co następuje:

Powód nie dowiódł w niniejszym postępowaniu, aby zachodziła którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 840 k.p.c., która uzasadniałaby uwzględnienie żądania w jakiegokolwiek części.

W okolicznościach sprawy zwraca uwagę, że żądanie pozwu oparte zostało na dwóch, wzajemnie przenikających się podstawach; powołując się na fakt wykonania świadczenia poprzez przekazanie na rzecz pozwanego w okresie 2005-2009 sumy 150.000 zł i wykonanie w okresie 2007-2010 określonych robót budowlanych, z jednej strony powód kwestionował istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, z drugiej zaś wskazywał, że przeniesienie w drodze umowy ze stycznia 2012 r. własności lokalu, czyniło tytuł ten bezprzedmiotowy co najmniej w części. Bezspornym pozostawała przy tym okoliczność, że poza przeniesieniem na rzecz pozwanego w 2012 r. własności lokalu oznaczonego jako „A4”, pomimo kilkukrotnego przedłużania terminu, powód nie wywiązał się w pełnym zakresie z obowiązku rozliczenia jaki przyjął na siebie w umowie z 2004 r. - w formie precyzowanej w umowie z dnia 25 października 2006 r., ostatecznie zaś tej z dnia 25 stycznia 2012 r. Zwraca w tym względzie uwagę, iż ostatnia z nich, w pełnej rozciągłości potwierdzała wcześniej przyjęty między stronami sposób rozliczeń polegający na przeniesieniu na rzecz sprzedawcy nieruchomości (na której w 2008 r. S. P. wznosił dwa zespoły budynków mieszkalnych) czterech lokali o łącznej powierzchni 200 m² zlokalizowanych na tej inwestycji.

W tych okolicznościach, przy uwzględnieniu, że - jak wykazało postępowanie - zobowiązanie takie pozostawało aktualne obok równolegle utrzymywanej współpracy gospodarczej, której towarzyszyły uzgodnienia w zakresie robót budowlanych - wykonywanych choćby w ramach rozliczeń z niesfinalizowanej ostatecznie umowy z dnia 14 grudnia 2004 r. (k. 242-243) czy przewidzianej w aneksie z dnia 2 lipca 2009 r. formy nieodpłatnej rekompensaty za opóźnienie w przeniesieniu własności lokalu użytkowego (...) przy ul. (...) w Z., przede wszystkim zaś - co przyznał sam powód - licznych udzielanych mu przez pozwanego pożyczkach na prowadzenie bieżącej działalności, S. P. nie zdołał wykazać przesłanek uzasadniających stanowisko, że zobowiązanie objęte kwestionowanym tytułem, zostało przez niego wykonane w alternatywnych formach. Zwraca w tym względzie uwagę, że przy założeniu, iż strony zamiennie zaliczyły lokal „A4” w miejsce wcześniej przewidzianego w umowie przedwstępnej z dnia 4 lutego 2009 r. lokalu oznaczonego jako „M1”, objęta aktem notarialnym umowa z dnia 25 stycznia 2012 r. w pełni potwierdzała istnienie zobowiązania do przeniesienia określonej powierzchni lokali, w swych § 1 i § 6 jasno odnosząc się do aktualności wcześniejszych uzgodnień, objętych oświadczeniem powoda o poddaniu się rygorowi egzekucji.

Bezspornym przy tym pozostawało, że o ile na podstawie umowy z 2012 r. powód przeniósł na pozwanego własność lokalu oznaczonego jako „A4”, o tyle do finalizacji transakcji w zakresie lokalu oznaczonego jako (...), objętego umową z dnia 30 lipca 2008 r., ostatecznie nie doszło; warunku takiego nie spełniało wszakże dopuszczenie pozwanego do posiadania przedmiotowego lokalu. Z tych zatem także względów nie zostały przez powoda wypełnione warunki, które przy uwzględnieniu - nałożonego umową z dnia 4 lutego 2009 r. i obwarowanego sankcją z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. - obowiązku przekazania lokali odpowiadających powierzchni 110 m² aktualizowałyby twierdzenia, że do wykonania zobowiązania z jego strony w istocie doszło. Umowa z dnia 25 stycznia 2012 r. modyfikowała wzajemne rozliczenia jedynie w zakresie przewidzianego w umowie przedwstępnej lokalu „M1”, nie wpływając zarazem na zakres pozostałych, wynikających z niej, obowiązków (§ 2).

Ustalenia te dezaktualizowały zatem możliwość zakwalifikowania świadczeń powoda jako dokonane w miejsce wykonania - datio in solutum, w rozumieniu art. 453 k.c. Niezależnie bowiem od tego, że zobowiązanie nie zostało w całości wykonane, powód nie przedstawił przeciwdowodu na konsekwentne twierdzenia pozwanego by do takiego porozumienia między stronami w ogóle doszło, choćby w sposób konkludentny - w wyniku przyjęcia świadczenia przez pozwanego. W tym względzie w doktrynie podkreśla się, że modyfikująca umowa wprowadzająca nowe świadczenie stanowi wprawdzie warunek swoistej legalizacji wtórnego świadczenia, o wygaśnięciu zobowiązania decyduje jednak

dopiero realne jego spełnienie. Z tych samych względów, umowa z dnia 25 stycznia 2012 r. nie prowadziła, w ocenie Sądu, do odnowienia o jakim mowa w art. 506 k.c., sama bowiem zmiana treści zobowiązania - przy zachowaniu jego identyczności - na co wskazywała treść § 2 tej umowy, niezależnie od wyrażającej zamiar formy rzekomego porozumienia, nie prowadziła w żadnym wypadku do wygaśnięcia zobowiązania, choćby w części (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. I ACa 1386/12, Lex nr 1315691), zwłaszcza gdy się uwzględni, znajdującą zastosowanie regułę interpretacyjną z art. 506 § 2 k.c.

W tej sytuacji powództwo należało oddalić, o czym na podstawie podanych wyżej przepisów orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. z uwagi na wynik postępowania, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł jako zwrot poniesionych przez niego kosztów celowej obrony, na które w niniejszym postępowaniu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2013 r., poz. 491); równocześnie, z uwagi na udzielone zwolnienie od kosztów sądowych, kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.